

Бепарво бўлиш мусулмон инсонга ярашмайди | Тазкия дарслари (248-дарс)

ТАЗКИЯ
248-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 23.09.2023 1866

Хавф ва ражо бирга бўлиши Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳадиси шарифларида ҳам ўз ифодасини топган.

نَا ۙ هُنَّ عُلَلُ لِي ضَرِّ سَنَانٍ ع
هِيَ لَعْلُ لِي لَصِّ يَبْنَلَا
وَهُوَ بِأَشْيَلَعِ لَخَدَمِّ لَسَو
فِيكَ «: لَأَقْفِتْ وَمَلَا يِف
أَيَّ هَلَلَا وَجُرَأُ: لَأَقِ «؟ كُذِّجَتْ
فَأَخَّأ يِّنَا، هَلَلَا لُوسَر

هَلَلَا لُؤْسَرَلْ اَقَف ، يَبُونُ ذُ
ذُبَع بُلُق ي ف نَاعَمَتُ جِي اَل
اَل اِن طُوْمُ ل ا اَذَه لُ ثِم ي ف
هَنَم آو ، وُجَرِي اَمُ هَلَلَا هَا طَعَا
ي ذِمْرَتُ ل ا هَاوَر . «فَاخِي اَمَم
هَنَسَحَو .

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўлим тўшагида ётган ёш йигитнинг олдига кирдилар ва:

«Ўзингни қандай ҳис қиляпсан?» дедилар.

«Аллоҳдан умидим бор, эй Аллоҳнинг Расули. Ва албатта, гуноҳларимдан хавфдаман», деди.

Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бу иккови мўмин банданинг қалбида бунга ўхшаш ҳолатда жам бўлса, албатта, Аллоҳ унга умид қилган нарсасини беради ва хавф қилган нарсасидан сақлайди», дедилар».

Термизий ривоят қилган ва ҳасан деган.

Набийимиз соллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобаларидан ким бемор бўлса, бориб кўрар эдилар. Қарими, ёшми, қулми, саййидми, фарқламас эдилар.

Мана бу ривоятда ёш йигит ўлим тўшагида ётганида уни кўргани келганлари ривоят қилинмоқда.

Шу ерда, ўлим олдида ётган йигитдан:

«Ўзингни қандай ҳис қиляпсан?» деб сўрадилар.

Йигит эса чин мусулмон инсоннинг жавобини берди:

«Аллоҳдан умидим бор, эй Аллоҳнинг Расули. Ва албатта, гуноҳларимдан хавфдаман».

Чин мусулмон шундай бўлиши керак. Аллоҳ таоло ҳақида яхши гумонда бўлиб, У Зотдан доимо яхшилик кутиши лозим.

Ноумид бўлиш мусулмон шахсга ҳеч тўғри келмайди. Чунки умид қилса, ҳар бир нарсага қодир, Ғафур ва Роҳийм бўлган Аллоҳдан умид қилади. Камолот сифатларига эга бўлган Зот – Аллоҳ таолодан ҳар қанча яхшиликни ражо (умид) қилса бўлади.

Шу билан бир вақтда, гуноҳларга бепарво бўлмай, улар туфайли Аллоҳ таолонинг азобига дучор бўлишдан хавф қилиб туриш ҳам мусулмон инсоннинг бурчидир. Бепарво бўлиш мусулмон инсонга ҳеч тўғри келмайди.

Агар бепарво бўлса, ҳар бир нарсанинг ҳисобини олиб турувчи, осийларнинг ҳар бир гуноҳига яраша жазосини берадиган, Жаббору Зул-интиқом бўлган Зот – Аллоҳ таолодан бепарво бўлган бўлади.

Шунинг учун банда доимо азобга дучор бўлиб қолмай, деган хавфда туриши керак. Ана шунда муроди ҳосил бўлади.

Бу натижани Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ушбу ҳадисда таъкидламоқдалар:

«Бу иккови мўмин банданинг қалбида бунга ўхшаш ҳолатда жам бўлса, албатта, Аллоҳ унга умид қилган нарсасини беради ва хавф қилган нарсасидан сақлайди».

يَضَرُّ وَرَمَعِ نُبِّهِ لَلْإِدْبَعِ نَعِ
أَنْ يَلْعَجَ جَرَحَ: لَأَقْ أُمُّهُ نَعِ لَلْإِ

هُلِّلَا يُّلَّصِ هَلِّلَا لُؤْسَرِ
هِدَيِ يَفِوَمَّ لَسَوِ هَيْلَعِ
أَمَنُورَدَتَا» : لَأَقَفِ ، نَأَبَاتِكِ
أَل : أَنَلُقَفِ «؟ نَأَبَاتِكُلَا نَأَدَه
نَأُأَلَا هَلِّلَا لُؤْسَرِ أَيِ
يَفِ يَدَّلَلَأَقَفِ ، أَنَرَبُخُتِ
نَمُؤَبَاتِكِ أَدَه» : يَنُمُيَلَا هِدَيِ
أَمُؤَسَا هِيَفِ ، نِيَمَلَأَعَلَابَرِ
مُؤَيَأَبَأَمُؤَسَاؤِ هِنَجَلَالَهَأِ
يَلَعَلَمُؤُجَأُمُؤُثِ ، مِؤَلِيَأَبَقَوِ
أَلَوُؤَمِهِيَفُ دَأَزِيَأَلَفِ ، مِؤِرْخَأِ
لَأَقُؤُثِ ، «أَدَبَأُمُؤَنَمُؤُصَقُنِي
أَدَه» : هِلَأَمُؤَشِ يَفِ يَدَّلَلِ

نِي مَلِغَلِ بَرْنِمُ بَاتِك
رَانِلِلْ هَأْءَامْسَأْ هِي ف
مِهِلِي أَبَقَو مِهِئْ أَبَأْءَامْسَأْ
أَلَفْ، مِهِرْخَأْ يَلَعَلْ مَجْأْ مُث
مُهْنِمُ صَقْنِي أَلَو مِهِ فِ دَأْرِي
هُبَأْخُ صَأَلْ أَقَفْ، «أَدَبَأْ
هَلِلِ أَلُوسَرِ أَيُّ لَمَعَلِ مِي فَف
مُهْنِمُ غَرْفُ دَقُ زَمَأْ نَأَكُ نَأِ
نَأِ فِ، أُوْبِرَأَقَو أُوْدِدَسْ» : أَلْ أَقَفْ
هَلْ مُتْخِي هَنْجَلِ أَبِحِ أَص
يَأَلْ مَعُ نَأِوِ هَنْجَلِ لِهَأَلْ مَعِب
مُتْخِي رَأْنِلِ أَبِحِ أَصْ نَأِوِ لَمَع
لَمَعُ نَأِوِ رَأْنِلِ لِهَأَلْ مَعِبْ هَلْ

لُؤْسَرَلْ اِقْ مُثْ ، «لَمَعَّ يَّأُ
مُثْ اُمُّهَ دَبَّ نَفْ ، هِيَ دَيْبُ رِ هَلْ لْ ا
دَابِّ غَلَا نَمْ مُكُّبَرَّ عَرَفَ» : لْ اِقْ
قِي رَفَوْ ، هُنَّ جَلَا ي فُ قِي رَفْ
هَ اَوْر . «رِي عَسَلَا ي فِ
ي ذِمَّرْتَلَا

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бизнинг олдимизга қўлларида иккита китоб ила чиқдилар ва:

«Бу икки китоб нималигини биласизларми?» дедилар.

«Йўқ, эй Аллоҳнинг Расули. Илло, сиз бизга хабар берсангиз, билишимиз мумкин», дедик.

Бас, у зот ўнг қўлларидагини кўрсатиб:

«Бу оламлар Роббидан бир китобдир. Унда аҳли жаннатларнинг исмлари, уларнинг оталарининг ва қабилаларининг исмлари бор. Кейин охирларигача жами белгиланиб, бундан ҳеч зиёда ҳам, кам ҳам қилинмайди», дедилар.

Кейин у зот чап қўлларидагини кўрсатиб:

«Бу оламлар Роббидан бир китобдир. Унда аҳли дўзахларнинг исмлари, уларнинг оталарининг ва қабилаларининг исмлари бор. Кейин охирларигача жами белгиланиб, бундан ҳеч зиёда ҳам, кам ҳам қилинмайди», дедилар.

Шунда у зотнинг саҳобалари:

«Эй Аллоҳнинг Расули, агар ишдан фориғ бўлинган бўлса, амал нимага?» дедилар.

«Маҳкам бўлинглр ва яқинлашинглр! Албатта, жаннат соҳибига аҳли жаннат амали ила хотима берилади. Гар қандай амални қилган бўлса ҳам. Албатта, дўзах соҳибига аҳли дўзах амали ила хотима берилади. Гар қандай амални қилган бўлса ҳам, - дедилар. Сўнгра Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам қўлларидагини ташладилар-да: - Роббингиз бандалардан фориғ бўлди. Бир гуруҳ жаннатда ва бир гуруҳ дўзахда», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

Демак, банда доимо хавф ва ражо орасида бўлиши лозим.

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.